

గే య గు ఛ్చ ము

సబ్బివీసు గురునాథరావు.

876

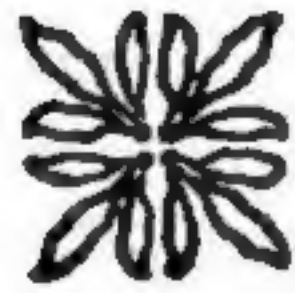
1045

~~1039~~

గేయగుచ్ఛము

మ. రా. రా. శ్రీ

జ్ఞాన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి
యం. ఏ. బి. యల్. గారి
తొలివలుకుతో

రచయిత:

సన్నివీసు గురునాథరావు,

పెరుమాళ్ళపల్లి,

వినుకొండ పోస్టు, గుంటూరు జిల్లా.

సర్వస్వామ్యములు
గ్రంథకర్తవి.

1000 ప్రతులు.
గ్రంథ 1కి ఖరీద రూ 0-5-0.

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల,
బెజవాడ.

*

నా తండ్రిగారు

కీ. శే.

సన్నివీసు హనుమంతరావు

పంతులుగారిపై

నాకుగల భక్తిచిహ్నముగా

అంకితము

*

తొలి పలుకు

కవిత్వమున ముఖ్యమైన లక్షణములు మూడుకలవు. మానస నయనమున కెదుట రమ్యమైన దృశ్యములను చిత్రించు టొకటి; హృద్వీణను మీటి, రహిమిర విమలగాంధర్వమును వెలారించు టింకొకటి; భాస్వదాశయముల నంతరంగమున తలొక్కొత్తించుట వేఱొకటి. నైసర్గిక ప్రతిభాసమన్వితుడై వీనిని హృదయంగమ మొనరించుకొని, ఆత్మానుభవము నుండి గణయతులను ప్రోగొనరించుకొని, హృద్యమైన పద్యములను, తీయనైన గేయములను సృష్టించు నాతడే నిక్కంపుకవి కాఁగలడు. వీని జీవనమును గంగాభవాని గావించునది యనుభవమే ! ఇదియే మహత్తరకవిత్వము నకు కన్నతల్లియగును. ‘సకల సద్గుణ నికురంబ’ యనికదా శ్రీనాథుఁడు శారదాంబను ప్రస్తుతించినాఁడు ! గుణమణిస్థగిత జీవనమే వానికి ప్రతిరూపము కాఁజాలును. మహిమోపేతజీవితమే మహాకవికాఁగలడు. పంకిలము నుండి సంఘము నుద్ధరించి, మనుష్యహృదయమున నీశ్వరసామ్రాజ్యమును స్థాపించఁగలవాఁ డీతడే !

గాంధీయుగమున నుత్తమాశయములెన్నో చుక్కగుంపువలె భారత మానస దిగ్విలయమున కొంతిలినవి. ఈకొంతి నాత్మజీవనములందు నింపుకొని, నవజీవన సందేశమును కీర్తించిన ప్రతిభాశాలులు కొందఱు మన నేల యందు తోచిరి. వీరిలో నీగ్రంథకర్త యొకరు. కావుననే వీరిగేయములు గంభీరభావబంధురములై సౌందర్యమాధుర్యములకు నిధానములై యొప్పుచున్నవి. సేవామహత్త్వము, దేశభక్తి, దైవభక్తి, ప్రేమశక్తి, స్వయంకృషి, ప్రాచీనమహాత్మ్యము, సారస్వతసేవ, జాతీయత్వము, అంతర్జాతీయత్వము, మానవభ్రాతృత్వము మున్నగు మహోన్నతాశయముల నివి యుద్బోధించుచున్నవి. “భరతమాత” “గాంధీ” “పశ్చాత్తాపము” “మతము” “మహా

త్తుఁడు” “దేశోద్ధారకుఁడు” “కాంగ్రెసుపతాకము” “మహాత్ముని
సందేశము” మొదలైన గేయములు దేశీయుల నిత్యజీవనమున మంగళగీతి
కలు కాఁజాలునవి. నూతన భావోద్యమమున బోరుకలంగు ఆవేశసంభరిత
సంకీర్తనము ప్రజాహృదయమున అద్భుత ప్రతిధ్వనులు లేపునుగదా! వీని
కతన నిదురించుశక్తులు తలలెత్తును; తాత్వికులకు అంతరంగిక పరివర్తనము
పొడనూపును; ఆత్మగౌరవమునుండి దిగజారి, స్వాతంత్ర్యమునుండితూలిపడి,
సగము చచ్చిన జాతి నూతన జీవన మందును. గేయమును కనినహృదయము
ధ్వనిగర్భితమైన పేటికకాదు. మానవాభ్యుదయము నొనగూర్చు మధుర
భావస్థావిత బృందావనము.

వనమాలిని గోపిక బృందావనమునఁ గలియు లీల, గేయమున గాన
మును కవిత కలియును. గుర్తుపట్టఁగలవారి కందు ప్రణయ సంశ్లేష మగ
పడును. రాసక్రీడ దృగ్గోచరమగును. అందుండి పొంగి పొరలు మంజుల
రవములు మనసున రససింధువును పుట్టించును.

మధురనినడములు మృదులపదపుంజమునుండి వెడలును. గేయ మిట్టి
పుంజము. ఇది బహుగుణాన్విత సాహితీకాఖ. చారుప్లవముల కుప్పనుండి
గుప్పననుప్పొంగు సౌరభమట్లు లలితపదవిలసితపంక్తినుండి తేటమాటల
పాటనుండి హాయినిచ్చు భావవీచిక బయలుదేరును.

జనసామాన్యము నవలీలగ చేరఁజాలునది కావున, ప్రజాహృది నుత్తాల
భావతరంగములఁ బొరలించునది కావున, ప్రపంచసారస్వతమున గేయమే
తొలుత శిరమెత్తినది. నేఁడును అన్యభాషలందు గేయము తనతొంటి ప్రశ
స్తిని గోలుపడలేదు. తేనెసోనల నూరించు తెలుఁగుకంటె కిష్టపదసంకుల
సంస్కృతమే శతాబ్దములనుండి మనసాగస్వతోపాసకులకు నిలువేలుపు
యగుటచే గేయవాఙ్మయము అదరమందక కుంటుబడినది. దీనిని పునరుద్ధ
రించు నవకవులు తెలుగుసాహితీ కెంతో మేలుచేతురు.

తా నేడ ప్రజలేడ యని నిరంకుశప్రభువువలె గద్దెనుండి ముంక
రించు సాహితికి నేటివసుమతియందు చోటులేదు. “వర్డ్స్ వర్డ్” ప్రభృతి
కవులను వలె గురునాథరావుగారు మున్నగు ఆధునికకవులను ప్రకృతి
యును, సామాన్యమానవ జీవనమును గూడ నాకర్షించినవి. రాజకీయ
సాంఘికరంగముల నుండి జలజలరాలు ఆశయములకు మాత్రమే మనసు
ల్లాగ్గి మిన్నకొనియుండక ప్రకృతిపై కన్నువేసి, దాని కరుణకతన వీరు
తనివార భావామృతమును త్రోలి, రసపూరిత హృదయులైరి. రససంసిక్త
వాక్కులెన్నో,— గంభకర్త భావనాశక్తిని ప్రకటించు మాటలెన్నో—
ఇందుఁ గాన నగును. సౌందర్య సృష్టిని గావించున దీ శక్తియే! పలు
తెలుగుల కై నేతలం దాత్మప్రకాశ మొనరించుకొను సౌందర్యతీలకవలె,
సౌందర్య సందీప్తాలంకారములందు కవిభావము తన్నుదాను వ్యక్తపఱచు
కొనును. సహస్రమయూఖుని ప్రభావము తెలుపుటకు చక్కనైన కిరణ
మొక్కటియే చాలులీల కవిహృదయ మహాత్త్వమును, కవిసృష్టి శక్తిని
తెలుపుట కొక సహజాలంకారమేచాలును. అలంకారము రంగుల కల
యికయే కాదు. సౌందర్యరాగములను విలొకింపుడు. అందు భావబ్రహ్మం
డము దివ్యడింభకమట్లు తేజరిల్లు తెలుఁగమా? అలంకారముల ఆదిమాత
ఉపమ. ఈకవి కనిన ఉపమాలంకారముల నుపలక్షింపుడు.

“ఆకాశమును బోలు - ఆయంత రంగము”

“మంచుగడ్డావంటి - మచ్చలేనీమనసు

నూర్యకిరణము వలెను - నూటితప్పని నడత”

“పూవులో తావివలె - పెంపుమీరాలి

పాలలోనీళ్లవలె - కలిసిపోవాలి”

“మాటలోధ్వనివలెను - మెలగుచుండాలి

మీగడలోజిడ్డువలె - మిలితమవ్వాలి”

సుందరభావములు సుందరదృశ్యము లందును, చక్కనిచుక్కబోలు
 శైలియందుమగదా మిమకులీనును ! ఒక్కొక్కపుడు కవినుడువ్రలు ఉడురాశిని
 బురుడించును. ఇంకొకప్పుడు కవితలపులు పండుటాకులలోని సమీరవల్ల
 భుని గుసగుసలవలె రంగురంగుల తేటమాటలందు కర్ణగోచరమగును.
 ఈపల్కులెంత చక్కగనున్నవో పరికింపుడు:—

“గీతామృతమునంత - గిలకొట్టినావే”

“రాళ్ల నీతేల్చిన - రామనామపు చలువో!”

“మల్లెపువ్వు వాగునలు - కొల్లగా విసరితే”

“రాలరువ్వెడివారి - పూలపూజించెడి

మానవాతీతుడే - మామహాత్మాగాంధీ”

“రాటముగొని యా - రాటముడిగి పో

రాటములేకను - పొంది సుఖింతము”

“షయిడికడియముకాలు-పట్టి తొడిగేవంట”

“నలువరాణీ నాడు - నాట్యమాడిన సభలూ”

“వీటిస్నానము నీకు - కోటిఫలమిస్తేను

నీటికాకియే మేలు - మనసా!”

“కరము చాచాడంటే - కనకమయవర్షమే”

“కనులెదుట నీలాల - కాంతు లెగజిమ్ము నీ

కమనీయమగు రూపు - కనులెప్పలలా దాచి

కనులు మానేసరికి, కటికచీకటి గ్రమ్ము

కంటిపాపలూ నీతతో

రామయ్య

కాపురము చేయవేరా!”

“కదపరా ! అమృతంపు - కౌలువలు ప్రవహించు”

“భావాలు పరుగెత్తెరా ! నామనో - భావమున నిలిచిపోరా!”

“భక్తితో వరమడుగ వే ! తలనున్న - భాగీరథిని పంపునే ! ”

“మాటలు బహుమోటు - మనసు చల్లనిది”

“పిడుగుకైదువులేసి - పుడమి నెల్లెడల”

“పూవులకు రంగులను - పులుముచున్నావో !

చీకటే వెలుగులను - చిమ్ముచున్నావో!

నదులకూ నడకలను - నేర్పుచున్నావో ! ”

“ప్రేమచేతనే - పగతుని గెలుతము

రక్తపాతములు - రాక్షసమతమగు ”

దైనిక సమస్యనుండి దూరముగ తొలగిపోడుగాని తనయిహపరములు వానియందే ఆడగియున్నవని కవి తలపోయెడు. పదుగురతో మన్నపై నిలచి యుండునుగాని మిన్నపై నీతఁడు దృష్టినిబద్ధ మొనరింపకమానడు. కవి బ్రతుకును జేహారివలె వీక్షింపడు. లాభనష్టములందు తక్కుడత్రాసులందు నిలుకుకొనడు. అక్కఱగాంచి కొలబద్ధ చేయూని తూచాతప్పని లెక్క చూచి మనుగడ గడపడు. గంజి మెతుకులనే యాశించువాఁడు చిట్టా జాబితాలందు కైదీయై పడియుండడా? మనుష్యాంతరంగము కూటికై పాగులు పొట్టమాత్రమేకాదు. అన్నపుకరడులనుకొక ఆత్మ అమృతంపు గుక్కలను కొంక్షించును. ఈశ్వరమహిమకై గుక్కిళ్లుమింగును. పరమాశయములకై తపించును. సంచలితాత్మగల తపసియే కవియగును. చలించు నాత్మకు భూమ్యాకాశములును, స్థలకాలములును అడ్డుగట్టులుగావు. త్రిభువన సంచారి యై కవియొరులెఱుంగని దివ్యసామగ్రిని నిజాంతరంగమున కూడఁ బెట్టుకొనును. ప్రత్యక్షజీవనమునకు పనికిరాదని ఒరుల ఈసడింపులకు కనలిదీని నీతఁడు పెంటపాలుచేయడు. హృదయకల్పారము నాశ్రయించిన భావమానసాకములను దూరముగ గొట్టివేయడు. తనపంచయందే వడియుంట మంచిదనియొంచి, మేఘదోలికలం దూఁగాడు మనసును వెన్కకుతఱుమడు. ప్రయోజనముగాక ప్రమాదమే వీనియొడంద నాకర్షించును గావున, ప్రణా

యిన్నికై పొగులు పతిపగిది, దానికై స్వేచ్ఛమెయి ఈతఁ డెల్లెడల విహరించును. కావుననే కవికుమారుఁడు సర్వలోకములందు ప్రాతకాపై యుండును. ఈతని దృక్పథమును, ఈతనిగమనిక నెఱిగిన వారు పరమ హంసబోలు ప్రత్యేకజీవియని భూతలమున నవతరించిన గంధర్వుడని వీనికి జోహా రందురు. తక్కుంగలవారు అక్కఱకుమాలిన ఘోషయందుఁబడి సుఖసంపదల నెఱుంగని అభాగుడని ఈతని గేలిచేయుదురు. ఎవ్వరే మనిన నేమి, తన భావనావీధియం దీతఁడు పూలరంగఁడై జలయును.

ఈయంశములన్నియు గ్రంథకర్తపట్ల జెల్లును. మహాకవుల నెల్లర వలె నైహికవాంఛల, భోగభాగ్యములనొల్లక ఆదర్శజీవియై ఈకవి మహా దాశయములను గీర్తించుచుంట ఆంధ్రలోక మెఱుగును. వీరిపాటలలోని మధుకణములం చెన్నో భావమహోదధు లుంటగని, బహుళమానసములు వానియందు గుంకులిడునని విశ్వసించు,

చెన్నపురి,
3—7—1936. }

సుధీవిధేయుఁడు,

జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి.

మ న వి

ఇప్పటి పాటల పుస్తకాలలో, గతానుగతికముగా పాటలకు స్వరములువ్రాయటం వాటిని అనుబంధముగాచేర్చటం రివాజైపోయినది. గ్రంథకర్త పాడుకునే బాణీని తెలుసుకొని ఆప్రకారం పాడదా మనుకునే ఆసక్తిగలవారికి స్వరములు అవసరమే! కాని అట్టి ఆసక్తి అరుదై యెవరికితోచినట్టు వారు పాడుకోవటంకూడా మామూలు అయిపోయినది. పైగా స్వరములను చదువుకొని దానినిపట్టి సాహిత్యంసాగించే వారిసంఖ్య అత్యల్పమనే సంగతి అందరికి తెలుసును. అందుచేత పాటలను స్వరపరచటం నిరుపయోగమని నాకుతోచి మానుకున్నాను.

నా మిత్రులు కొందరు యీ పాటలను అపరూపరాగములతో మేళవించి, క్లిష్టమైననడకలతో పాడి నాకు వినిపించినారు. పాడగల విద్వాంసులు పాడినప్పుడు శ్రవణానందముగా వుండకపోతుందా? కాని అట్లా పాడటం నాకు యిష్టములేదు. ఎందుచేతనంటే, ఆబాలగోపాలమునకు అందుబాటులో వుండవలెననే ఆశయంతో వ్రాసిన పాట లివి. పిల్లలకు పామరులకు సులభముగా వుంటుందని వీధులవెంట భిక్షువులు పాడుతూ వుండే మామూలు పాటలదోరణి వీటికి వాడినాను.

చదువర్ల సౌఖ్యార్థము మరియొకమనవీ చేస్తాను. పాటలన్నిటికిని సర్వజనసులభమైన “ముఖారి, నాదనామక్రియ”

ఈ రెండురాగాలలో ఒకటి సరిపోతుంది. పతాకగీతాన్ని “మోహన” తోను, మహాత్ముని సందేశాన్ని “చక్రవాకము” తోను నేను పాడుకుంటాను. తాళము ఆది, అట ఈరెంటిలో ఒకటి అన్నిటికి సరిపోతుంది. “భరతమాత, చెఱసాల” వీటికి “జంపె” సాంపునింపుతుంది.

“ భరతమాత ” రెండవ పాదములోని భావము మ. రా. శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులవారి “పూర్ణిమ” అను నాటకములో ఒకపద్యంలోనుండి గ్రహించినాను.

తొలిపలుకులను, అభిప్రాయములను వ్రాసి వంపిన మహాపురుషులకు నాహృదయపూర్వక నమస్కారములు. వారి అభినందనములను ఆశీర్వాచనములుగ భావించి, వారి వాక్య రాజములు నాకు వినయమును కలిగించ గలందులకు పరమేశ్వరుని ప్రార్థిస్తూవున్నాను.

పెరుమాళ్లపల్లి
వినుకొండ పోస్టు
౨౦-౩-౧౯౩౬

సన్నివీను గురునాథరావు,
గృంథకర్త.

అభిప్రాయములు

అంధ్ర విశ్వకళాపరిషదుపాధ్యక్షులు,

శ్రీయుతులు

కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు, ఎం.ఏ. (క్యాంటన్),
ఎం. యల్. సి.

DEAR SIR,

Your Collection of Songs:—

I read them with much interest. They are spirited pieces, which will have a good influence on our society and take it a step upward and forward.

I congratulate you on your forceful style and lofty thought.

CHITTOOR } Yours truly,
16—7—35 } (Sd.) C. R. REDDY.

అంధ్ర వ్యావహారిక భాషా పితామహ,
మహాపాధ్యాయ, వ్యాకరణాచార్య, రావుసాహేబు,
గిడుగు వేంకట రామమూర్తి పంతులుగారు, బి.ఎ.యల్.టి.

..... మీరు రచించిన గీతములు అన్నీ చదివినాను. అన్నీ మనోహరముగా ఉన్నవి. మీరు అవి పాడుతూ ఉండగా వినే భాగ్యము నాకు కలుగలేదని చింతిస్తున్నాను.....

ప్రతిపాటలోను ఏదో ఒక విశేషమున్నది. దేనిలోను లోటులేదు. జన్మభూమియెడలను, మాతృభాషయెడలను వా సవమయిన అనురాగము గల కవులు మీవలెనే గొప్ప భావములు, వాడుకమాటలతో, వినటానికి ఇంపుగా వుండేటట్టున్నూ, చట్టున మనస్సుకు ఎక్కేటట్టున్నూ పాటలుగా రచించడము దేశముయొక్క భాగ్యమని నేను ఎంచుకుంటాను. “బాలకవి శరణ్యము”లో నేను వ్రాసిన కట్టకడపటి వాక్యము చిత్తగించండి.

“తెలుగుబాలకవులు కూడా బంగాళీవారివలె మాతృభాషాభిమానము కలవారై చక్కని కవితలు కూర్చుంటారే, అబాలగోపాల మయిన అభినవాంధ్రసారస్వతము ఉదయిస్తుంది; దానివల్ల వారికీ, వారిభాషకూ, వారిసంఘమునకూ లోకములో గౌరవప్రతిపత్తులు కలుగుతవి; సంఘముయొక్క భాగ్యము కవిబ్రహ్మల చేతిలో ఉన్నది.”

* * * * *

మీపంటివారుచేస్తూవున్న పనిచూచి నాశ్రమ వ్యర్థము కాలేదని సంతోషిస్తున్నాను. అనేక మంది పండితులున్నూ పరిషత్తులున్నూ మన మాతృభాషయం దాలోపించిన గ్రామ్యత్వదోషము ఆవివేక విలసితము. పండితులే, తాము మాట్లాడేభాష గ్రామ్యమని వాదిస్తారే, సిగ్గులేక; మరి గ్రామ్యముకాని “దేశభాష” దేశములో ఎక్కడున్నది? జన్మభూమిని వర్ణించినట్టే దేశభాషను కూడా కవులు వర్ణించి దానిమీద తమ అభిమానమును ప్రకటించవలెను. త్యాగరాజు, తేత్రయ్య, సభాపతయ్య మొదలగువా రందరూ వ్యావహారికభాషలోనేకదా పాటలు పాడింది!

పల్లకిమిడి, 19-7-35.

(Sd.) వి. నే. గి. వెం. రామమూర్తి.

కృష్ణాపత్రికాధిపతులు,

మ. రా. శ్రీ ముత్సూరి కృష్ణారావుపంతులుగారును,

సుప్రసిద్ధ దేశనాయకులు,

డాక్టరు భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్య పంతులు,

బి. ఏ., యం. బి., సి. యం., గారును.

ఏభావాలైనా అవి ప్రాతవికాసీ క్రొత్తవికాసీ రాగాలలో, పాటల్లో, పదాలలో కొనలుసాగినగాని, అవి హృదయానికి పెనవేసికొనవు. అప్పుడు అవి ప్రజలసామ్మలయి, దేశం మూలమట్టుకు కదులుతుంది. గురునాథరావుగారి పదా లట్టివి. ఇవి జనసామాన్యములో ఆనోటా ఆనోటాబడి కరగి ప్రవహిస్తే, గ్రామాలు పల్లెలు తిరిగి చిగిర్చి శోభిల్లుతాయి.

బందరు,

23-4-35.

(Sd.) ము. కృష్ణారావు.

(Sd.) భో. పట్టాభిసీతారామయ్య.

కవితావికారద, ఉభయభాషా ప్రవీణ,

శ్రీయుత జి. జాషువగారు.

కవులును, నాకాబాల్యమిత్రులునగు శ్రీయుతులు గుర్నా
ధరావుగారి “గేయగుచ్ఛము” నామూలాగ్రముగాఁ బరిశీ
లించితిని. ఇందలి భిన్నకావ్యములు, ఇక్కాలపు ముత్యాల
సరములను బోలి, లలితభావవిలసితములై మనోహరగమన
గాంభీర్యమున నొప్పుచున్నవి. భావమును కప్పిపుచ్చక పాఠ
కున కవ్యయానందమును గలిగించు దివ్యఖండకావ్యములలో
గేయగుచ్ఛ మర్హస్థానము నలంకరించుచున్నది. వీరుగాయకులే
గాక కవులునై భాషాసేవజేయుచు, నాంధ్రులకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రు
లగుట ముదావహము. వీరింక నెన్నియో కావ్యరాజములను
సృష్టిజేసి క్రొత్తపోకడలం బోవ రసపిపాసువులు ప్రోత్సహిం
తురు గాక !

వినుకొండ,

15-6-35.

(Sd.) జి. జాషువ,

తెలుగు పండితుఁడు.

గేయగుచ్ఛము

ధ్యానము

క్రనులెదుట నీలాల - కాంతు లెగజమ్ము నీ
కమనీయమగురూపు - కనురెప్పలలో దాచి,
కనులుమూసేనగికి - కటికచీకటిగ్రమ్ము,
కంటిపాపలొ నీతతో

రామయ్య
కాపురము చేయవేరా !!

౨

భక్షించుటకు మధుర-ఫలములను తెచ్చుటకు,
త్రాగుటకు మంచిపూ-దేనె సమకూర్చుటకు,
పాదాల పూజింప - పూలు తులసిని జేర్చ

భావాలు పరుగెత్తెరా !

నామనో

భావమున నిలిచిపోరా !!

3

అశ్రుజలములతోటి - అడుగుదమ్ములు కడిగి
ఆత్మలో నీమూర్తి - అమరించుకుందమని
ప్రకృతిలో లీనమై - పరికించినను నాదు
కనుల కగుపడ వేమిరా !

నాకర్థ
కలన మేమిటా చెప్పరా !!

సందేశము

౧. కనకాభిషేకాలు - గండపెండారాలు
గొన్నట్టి మనకవుల - ఘనతలను వర్ణించి,
పాడరా! ఒకపాట - పరవశత్వము కలుగ
ఆంధ్రకవితాశక్తి - ఆంధ్రవిద్యార్థి !!
౨. అజరామరంబైన - హంపీశిథిలములను,
అమరావతీస్థూప-మందున్న పనితనము,
చూడు మేకాగ్రతను - చిత్తచలనము కలుగు
ఆంధ్రుల శిల్పకళ - ఆంధ్రవిద్యార్థి !!
౩. వెరపుడిగి, పల్నాటి - వీరగాధలలోన
ప్రవహించు, రక్తప్రవాహాలలో ముణిగి,
జపియించరా! లేచి - జన్మ తఱియించునటు,
లాంధ్రుల పౌరుషం - బాంధ్రవిద్యార్థి !!
౪. కొండవీడ్పురికెడ్ల - కొనప్రాణములు నేడు
కత్తులబావికడ - కదలుచున్నావిరా!
కరములను జోడించి - కన్నీరు గార్చరా!
ఆంధ్రశూరుల చూచి - ఆంధ్రవిద్యార్థి !!
౫. వార్ధివిభునితోటి - వియ్యమందిన నాటి
దాత, రాయనమంత్రి - దానప్రవాహముల
దప్పి తీర్చుక యందు - ధన్యుండవై పాడు
మాంధ్రవదాన్యతను - ఆంధ్రవిద్యార్థి !!

౬. రాగ, మనురాగమును - రక్తి, భక్తియు, ముక్తి
తన్మయత్వము నిచ్చు - త్యాగయ్యకీర్తనలు,
కదపరా! అమృతంపు-కాలువలు ప్రవహించు
ఆంధ్రుల గానకళ - ఆంధ్రవిద్యార్థీ !!

౭. రాణిరుద్రమ దేవి - రాజ్యమేలినయశము,
కాలగర్భములోన - కరిగిపోయినదిరా!
ఆంధ్రవనితలుగూడ - అవని నేలెదరంచు
అవసీస్థలికి చాటు - మాంధ్రవిద్యార్థీ !!

౮. తిమ్మరుసుకాలాన - తీగెపారిన బుద్ధి,
తుంగభద్రానదిలో - తూలి పడిపోయెరా!
దేహము చెమర్చంగ - దోహదం బొనరించు
ఆంధ్రులబుద్ధిలత - కాంధ్రవిద్యార్థీ !!

౯. నీజన్మ తెలిసికొని - నీచదువు చదువుకొని
నీకూడు భుజియించి - నీగుడ్డ ధరియించి
అభిమానధనుడవై - ఆర్యుండ వనిపించి
అతిశయింపగదోయి - ఆంధ్రవిద్యార్థీ !!

—

భరతమాత

చలువగలిగిన మాత - నద్వంశసంజాత
మాతలందరిమాత - మా భరతమాత!!

౧. పరమపావనియైన - భరతమాతాకడుపు
చలువ వర్ణనచేయ - చిలువతేనికికూడ
నశముగాకను నొదిగి - వసుధగర్భము దూర
మముబోంట్లు వర్ణించు -టమితహాస్యాస్పదమె!
చలువగలిగిన.....

౨. మకుటమై వెలయు నా - మంచుకొండల చలువో!
మూడువైపుల నున్న - మున్నీటి చలువయో!!
గంగతల్లి మొదలు - కావేరివరకుగల
జీవనదులా చలువో! - దేవతల చలువయో!!
చలువగలిగిన.....

౩. అగ్నిపరీక్షతో - అసమాన యనబడిన
సీతామహాదేవి-పూతచరితపు చలువో!
గ్రామగ్రామమునుండు- రామాలయపుచలువో!
రాళ్లనే తేల్చిన - రామనామపు చలువో!!
చలువగలిగిన.....

౪. పతులె గతి యనియెంచి - పడరాని పాట్లు పడి
చచ్చియు బ్రతికియున్న - సాధ్యమణుల చలువో!
వనమధ్యమున జేరి - వనజాక్షులను కూడి
వనమాలి యూదిన - వంశనాదపు చలువో !!
చలువగలిగిన.....

౫. కాళిదాసుని బోలు - కవికుమారుల చలువో!
బుద్ధముని చేసిన - బోధనుధచలువో !!
తొల్లి గరుడునివలెను - తల్లిదాస్యము దీర్చ
తనువుతృణముగజూచు-మనగాంధిచలువయో!!
చలువగలిగిన.....

౬. పాడిపంటల నిచ్చి - భాగ్యనంపద లిచ్చి
బిడ్డలను ప్రేమతో - పోషించుకొను చలువో!
ఇన్నిచలువలలోన - ఏచలువ సోకినదో
కడమశల్లులకెల్ల - కన్నెర్రనై యొప్పు.
చలువగలిగిన.....

—

ప్రభుభక్తి

౧

భద్రములు చేకూర్చు - పరమేశ్వరుండా !
మారాజచంద్రునకు - ఆరోగ్యమిమ్ము !!
రవి కృంకలేనట్టి - రాజ్యమేలెడి మేటి
శాంతినండ్లాపకుని - సత్సత్తరత్నంబు
ధన్యుడైదవజ్జాతి-తనయుడౌ మారాజు
ఎనిమిదవఎడ్వర్డు - కెవుడు తోడ్పడుచును
ఆయుష్యమును - కూర్చుమా !
శాశ్వతై
శ్వర్యంబు - చేకూర్చుమా !!

౨

భద్రములు చేకూర్చు - పరమేశ్వరుండా !
మారాజచంద్రునకు - ఆరోగ్యమిమ్ము !!
నూటబిక్కఃఫిరంగి-వేటుధ్వను లిట్టి సా
మాట్టు లేడని తరిచి - చాటుచుండ యశంబు
మేలుమేలని వినుచు - మేరిరాణీ పొంగ
పట్టాభిషిక్తుడౌ - భారతనాథునకు
చిత్తస్థైర్యము - గూర్చుమా !
రాజ్యమును
చిరకాల మేలించుమా !!

భద్రములు చేకూర్పు - పరమేశ్వరుండా !

మారాజచంద్రునకు - ఆరోగ్యమిమ్ము !!

రాము డేలినయట్టి - భూమిలోపల బుట్టు

భారతీయప్రజకు - ప్రభుభక్తి నైజంబు,

పాలకుల పాలితుల - ప్రేమ పెంపొందించి,

ఆనందమున నోల-లాడుచుండగ, మాది

రామరాజ్యము చేయుమా !

మా; రాజ

రాజేశ్వరుని బోవుమా !!

—

బోధసుధ

అగ్రకులమున పుట్టి
అధికుండనై తినని
అదిరిపడబోకవే - మనసా !

కనులు రెండూ మూసి
కాలప్రవాహమున,
కెదు రీదకవె వెట్టి - మనసా !!

౨. హెచ్చుతగ్గులతోటి
పిచ్చియాహాలు చేయ
నచ్చదే యిప్పు డో - మనసా !
పరమార్థమును కోరి
బాగుపడు మను గాంధి
బోధసుధ గోలవే - మనసా !!

౩. జీవుడే దేవుడని,
దేవుడే జీవుడని
చిలుకపలుకులు పలికి - మనసా !
జీవులలా కొందరిని
చివరవారల చేయ
సిగ్గు లేదే వెట్టి-మనసా !!

౪. పంటకళ్యములోన

పొలిగానినీ, నిలిపి

పాదరక్షలు కుట్టి - మనసా !

పాకీపనియు చేయు

పరమధన్యులు నేడు

పరమతముపాలైరి - మనసా !!

౫. గుడ్లు రెండును మూసి

కూర్చుండు నీకంటె

గుడ్డికొక్కర మేలు - మనసా !

చిత్తశుద్ధి లేని

జప మేమి తప మేమి

చీదరింపక వెట్టి-మనసా !!

౬. ఏటిన్నానము నీకు

కోటిఫల మిస్తేను

నీటికాకియె మేలు - మనసా !

రట్టుచేయక నీవు

గుట్టుగా హరిజనుల

పట్టు నిలువవె వెట్టి-మనసా !!

2. పరవిద్యలను చదివి
పొట్టకూటికి నేడ్చు
నట్టి నీ హెచ్చేమి - మనసా !

కాయకష్టము చేసి
కడుపు నిండించుకొను
కడవారి తగ్గేమి - మనసా !!

౫. అంటకూడ దటంచు
అంత్యజు డనుచునూ
గంతులేయకె పిచ్చి-మనసా !

అగ్రజన్మం బై తె
ఆంతరశత్రుతతి
అణచివేయవె వెట్టి-మనసా !

—

అశ్రు తర్పణము

౧. నీకథలు చదువుకొని - నీపేరు తలచుకొని
నీమాట లాడుకొని - నిలువునా కూలెదము
తలచుకొనినంతనె - రాయలా !
తనువు
పులకరించును కృష్ణ-రాయలా !!

౨. కవితాపితామహుడు - కవితనరభిని దెలుప
పయిడికడియము కాలు - పట్టి తొడిగేవంట
కవిజనాదరణంబు - రాయలా !
నీతొ
కడముట్టె శ్రీకృష్ణ-రాయలా !

౩. నలువరాణీ నాడు -నాట్యమాడిన సభలొ
నిలివెడెత్తూ గడ్డి - నేడు చూడగవలసె
నుడువజాలను ఇంక - రాయలా !
కడుపు నీరొ కృష్ణ-రాయలా !!

ర. కత్తిసీ కలమునూ - గౌరవించా వంట
శరణన్న పగతునీ - చేరదీశా వంట
ఆంధ్రలోకములోన - రాయలా!
నీ కీ

ర్యజరామరము కృష్ణ-రాయలా !!

గి. సర్వకళలను నీవు - సమముగా పోషించి
దేశమున విజ్ఞాన-తేజ మొనగూర్చితివి
అట్టివా రే రిపుడు - రాయలా!
దేశ

మొట్టిపోయెను కృష్ణ-రాయలా !!

—

గాంధీ

జీవితమంటే, నీదే గాంధీ

నిన్ను

జీవన్ముక్తుడ వనగ చను కరుణాకంధీ !!

౧. దక్షిణాఫ్రికాదొరలు - దాక్షిణ్య రహితులై

ఈచెంపా వాయింపా - ఆచెంపా చూపించు

జీవితమంటే.....

౨. గోక్లేమహాశయుని-గుడ్డ లుతకగ అతను

“మంచిచాకలి” వనిన మించి యుప్పొంగిన

జీవితమంటే.....

౩. అంటరానితన - మంటె కంటగించి

శుష్కోపవాసములు - సలిపి సగమాచున్న

జీవితమంటే.....

౪. భార్య ప్రసవించితే - పరులా నాసింపాక

పరువునవ్వమనక - పురుడు బోసికొనిన

జీవితమంటే.....

౫. కలకత్తాకాంగ్రెసులో - వలయు వసతులు లేమి

గని పాకీపని చేయు - డని యాపని బూనిన

జీవితమంటే.....

రాధ వేడికోలు

నీవు నీవుగనుంటె - నిందబడయాలి
నింద పోవాలి నే - నంద మియ్యాలి.

౧

నీచూపులో నేను - నాచూపులో నీవు
నీచూపు నాచూపు - నేనె చూడాలి
నింద పోవాలి నా - నడత తెలియాలి.

౨

నీ పేరులో నేను - నా పేరులో నీవు
నీ పేరు నా పేరు - నిలిచిపోవాలి
నింద పోవాలి నా - నిజము తెలియాలి.

౩

నీలోన నే నుంట - నాలోన నీ వుండు
నీవు నేనూ కలిసి - నేను కావాలి
నింద పోవాలి నే - నీటు గుండాలి.

౪

పూవులో తావివలె - పెంపుమీరాలి

పాలలో నీళ్ళవలె - కలిసిపోవాలి

నింద పోవాలి నే - నింగి ముట్టాలి.

౫

మాటలో ధ్వనివలెను - మెలగుచుండాలి

మీగడలొ జిడ్డువలె - మిళితమవ్వాలి

నిందపోవాలి నా - నీతి తెలియాలి.

౬

రాధ మాధవుడంచు - మాధవుడె రాధంచు

భేదరాహిత్యమై - భేద మొదలాలి

నింద పోవాలి ఆ-నంద మొదవాలి.

—

సూర్యుడు

౧

ఓంటిచక్రముబండి - కుంటిసారధి తోల
మంటయాకారముతో - మింట నీ వరుదెంచ
కంటగించీ కలువ - కన్ను మూసిందీ !
కాంతుకొర కేమేమొ - కలవరించిందీ !!

౨

కదులాలనగ నీవు - కిరణకరములు చాచి
కోడిగముతో పట్టి - గిలిగింత పెట్టగా
కదలిపోకు మటంచు - కమల పలికిందీ !
కలకాల ముండు మని - కలవరించిందీ !!

పశ్చాత్తాపము

౧

క్రోడెలను మేపుకొని
గ్రామప్రభ కట్టుకొని
భత్యాలు చేసికొని
బాజాలు కూర్చుకొని

కోటప్పకొండకూ వెడదామా !
కొండచుట్టూ పరుగు లిడదామా !
కోనేటిలో ముణక లేద్దామా !
కోటయ్యకూ కాన్క లిద్దామా !!

౨

హరిజనుల నందరిని
హరుగుడికి తోడుకొని
పాలలో నీళ్లవలె
కలిసిమెలిసి మనము

శివరాత్రి జాగరణ చేద్దామా !
శివశివా! యని భజన చేద్దామా !
హృదయార్పణము చేసుకుందామా !
ముదముతోడను ముక్తి గొందామా !!

3

పుట్టినప్పటినుండి
పట్టుబట్టి మనము
అంటరానీ తనము
వెంటాడినందులకు

వగచి పాదాలపై పడదామా!
విడనాడకను సేవ చేద్దామా !
అందరము హరపూజ చేద్దామా !
అతనిలో ఐక్యమై పోదామా !!

౪

వెరియూహాలు మాన్పి
వర్ణభేదము మాన్పి
సర్వజనసోదరత
సాయించి సాదరత

పాపాలు మన్నించ మందామా !
పరమార్థ మిప్పించ మందామా !
పాదాలనూ బట్టుకుందామా !
బాషాలు వర్షించుకుందామా !!

మతము

భిన్నరూపము లెత్తవలదే !

ఓ మతము

భిన్నముగ మము చేయవలదే !!

౧

కష్టాలు అనుభవించామే !

ఇపుడు

కలవరము తెలిసికున్నామే !!

కలిసిమెలిసీ యుండెదామే !

ఇంక

కాకులలెను మెలగుతామే !! ...భిన్న

౨

ఆచారమును మార్చుకొనుమా !

లేకున్న

అగచాట్లు మేము పడగలమా !!

అన్యలము యెన్నడును కామే !

మేము

అందరము అన్నదమ్ములమే !! ...భిన్న

3

దూరంబుగా వుంచుతావా !

మమ్ము

దూర దూరుల చేయలేవా !!

దురితంబు మెడగట్టుతావా !

నీవు

దూరదృష్టిని చూడలేవా !!...భిన్న

౪

ఒక్కచోటను పుట్టినామే !

మాకు

ఒక్కమ్మ ఒక్కయ్యయేనే !!

ఒక్కచోటను పెరిగినామే !

మేము

ఒక్కచోటికే పోయేదామే !!...భిన్న

గే

దేవు డందరివాడు కాడా?

అతడు

దర్శనము కొందరికి నియడా?

దీనులంటే నీకు తంటా?

కాకుంటే

దేవళము నీయబ్బగంటా !!...భిన్న

ఁ

ఎందుకూ యీకుల్లు బుద్ధి!

పైవారు

ఎగతాళిచేయుట నిబద్ధి!!

సమదర్శినిగ యుంటబుద్ధి !!

కనుము

సర్వేశ్వరుని మతము అద్దీ !!...భిన్న

—

నిట్టూర్పు

నా దేశ మెట్లుండినాదో !

ఆనాడు

నాభాగ్య మెట్లుండినాదో !!

౧. ప్రజల బాధలుచూడ

ప్రచ్ఛన్నముగ నిశల

పదచార్తులై, భూమి

పతులు, తిరిగిననాడు....నా దేశ.

౨. పత్రములు లేకుండ

బాకీల నిచ్చుచును

సూర్యచంద్రులు, మనను,

సాక్షు లనుకొనినపుడు....నా దేశ.

౩. మగువలెందరొ, వీర

మాత తాదామనీ

వీరరసమున ఉగ్గు

నూరిపోసిననాడు....నా దేశ.

౪. పరులకొరకు దధీచి

ప్రాణములకు తెగించి

వెన్నెముక నిచ్చిన

వెనుకరోజుల్లోను...నా దేశ.

౫. భార్య చేతులు కాలి

పాచకుని తెమ్మన్న

“ప్రజకు భృత్యుడ” నంచు

♦ ప్రిభువు పలికిన నాడు...నా దేశ.

౬. కయ్యమున కొమరుడూ

కొనప్రాణమున నుండ

“కదన యజ్ఞము” * మాత

వదలిరా ననినపుడు...నా దేశ.

♦ నాసిరుద్దీన్ మహమ్మద్:—ఈతడు బానిసవంశపురాజులలోని
అల్పమువ్ కుమారుడు.

* రాణీదుర్గావతి:— గదామండల సంస్థానాధిపతియగు గోండు
రాజభార్య.

గేయగుచ్ఛము

మట్టి

౧

వెద్దయెండకు నిలిచి
పెనుగాలికీ నిలిచి
పదను వానకు నిలిచి
ప్రళయానికీ నిలిచి

పరమేశ్వరుని చేర బిలిచావా !
పరశయ్యను పాల బరిచావా !
పండబెట్టి చిచ్చిగొట్టేవా !
పాటబాడి నిదురబుచ్చేవా !!

౨

పెద్దబరువుతో నిలిచి
పైపై ననే నిలిచి
పరమహంసగ నిలిచి
పరమార్థముగ నిలిచి

పరుల తనవలె చూడ మన్నావా !
బుద్ధమూర్తిని చేరబిలిచావా !
ప్రేమతత్వము నూరిపోశావా !
ప్రాపంచకము నుద్ధరించేవా !!

3

అణుబీజమున నిలిచి

అమృతాంశువులొ నిలిచి

అడవిలోపల నిలిచి

అన్నిచోటల నిలిచి

అంటగట్టుక జడల పెనిచేవా !

అనమానభూతదయ చూపేవా !

ఆశపాశము గోయ మన్నావా !

అవినీతిని విడువ మన్నావా !!

—

మా

స్రిగ్గొచ్చి మనసేమొ - చిన్నపోయిందీ,
మతికుదిరి మనిసికే - మారుపోచ్చిందీ.

౧

సింగారముగనేను - సీమగు డ్డేసుకొని
చెట్టుకిందీకెళ్ళి - సోమరిగ కూర్చుంటె,
సాలీడు పడుగునూ- సరిచేసుకున్నవుడు...స్రిగ్గొ

౨

సతితోనుపోట్లాడి - సానింటి కెడుతుంటె
మనిసికై నాలేని - మంచిబద్దికతోటి,
గువ్వజత చెట్టుపై-కులుకు చూపెడుతుంటె...స్రిగ్గొ

౩

బయట పక్కేనుకొని - పండి నిదరాబోయి
పొద్దున్నెలేచుటకు - బద్దకముతోచగా,
పిట్టలన్నియులేచి - వీచువీ చనుచుంటె...స్రిగ్గొ

౪

పట్టెడన్నామనుచు - పంచముడు రాగాను

బాపనిల్లని నేను - పోట్లాడి పంపగా,

పశువులన్నియుకలిసి-పూరి మేస్తుంటేను...సిగ్గొ

౫

పేకాడుటకు, చేత - పై సై నలేకుంటే

పొలమమ్ముటకు నేను - పేరమాదూచుండ,

చీమకన్నములోకి - చిరుగింజచేర్చగా....సిగ్గొ

౬

విద్యచెప్పుమటంచు - వటుడొకడు వేడగా

వల్లకాదని నేను - తెల్లవదమూ పాడ,

మల్లెపువ్వువాసనలు - కొల్లగా విసిరి తే

సిగ్గొచ్చి.....

చెఱసాల

ప్రేమమయుగాలు మా
భారతీయుల యెడల
శ్రీహరి గన్న మా.
చెఱసాల తల్లీ !!

౧

వనాడు పుట్టినదా?
ఏడేడ పెరిగినదా?
ఎవరు తలిదండ్రులో?
ఏఘనుడు భర్తా?

దురీతి పరులకును
దుఃఖమయముగతోచు
దేశభక్తుల కీమె
దివ్యదర్శన మిచ్చు... ప్రేమ

కులభేదములులేని

కలుపుగో లుత్తమ,

ప్రాతకాలపునాటి

పండుముత్తైదు

దీపానికై ననూ

దోవలే నిల్లాలు

కలియొ గంజయొ పోసి

కనిపెట్టు తల్లీ!!...ప్రేమ.

3

స్వచ్ఛందవాదులకు

స్వాగతం బర్పించి

శాంతిసత్యములనూ

చాదిపోసినదీ

బాలగంగాధరుచె

భాష్యంబు ప్రియించె

బోసినోటయ్యనూ

పెద్దచేయించె !!

ప్రేమమయురాలు.....

భావభారతి

భావభారతి వచ్చి - పాటపాడిందీ

పాటలోపల జేమ - ప్రజ్వలించిందీ

౧. భావభారతి వచ్చి - పాటనడకను చూప

మత్తేభములనడక - మందగించినదీ

శార్దూలము లన్ని - చెట్ల బట్టినవీ...భావ.

౨. భావభారతి వచ్చి - భావప్రకటన చేయ

కోకిలలపాటలో - గతి తప్పినాదీ

ఆటవెలదులయాట - అడుగంటినాదీ...భావ.

౩. భావభారతి పాడి - పాటబింకముచూప

సీసములు మెత్తనై - చేవచెడిపోయె

కందాల కదలకా - గడ్డలైపోయె.....భావ.

౪. భావభారతిపాట-పదసమూహము చూచి

అర్థానుస్వారములు - అట్టై వంగినవీ

ఇంద్రచంద్రగణాలు - ఇరువుమారినవీ..భావ.

౫. భావభారతిపాట - పరిశించంగానె,

చంపకోత్పలములు - చప్పబడినావీ

పాతకవులందరు - మూతి ముడిచేరు...

భావభారతి వచ్చి... ..

మహాత్ముడు

ఎవరు దూషింతే నేమి ?

మాహాత్ము

నెవరు భూషించితే నేమి ?

౧. అవతారపురుషుడని

ఆదర్శప్రాయుడని

దశదిశలు మార్కొగ్గి

ధన్యాత్ము డై నాడు.... .. ఎవరు

౨. చూపు చూచే డంటె

నమ్మోహనాస్త్రమే!

కరము చూచే డంటె

కనకమయవర్షమే !!.... .. ఎవరు

౩. అవ్యాజమగు ప్రేమ

అంతులేనీ ప్రేమ

కల్లజంటానుండి

సుల్లుతిరుగుచు పారు.... .. ఎవరు

గేయగుచ్ఛము

౪. పండంటి తలలోన

కొండంత యూహలు

ఎండిపోయిన తనువు

బండపగిలెడి పట్టు... .. ఎవరు

౫. మంచుగడ్డావంటి

మచ్చలేనీమనసు

సూర్యకిరణమువలెను

సూటితప్పని నడత... .. ఎవరు

౬. అతిమృదులమేగాక

అమితబహిరంగము

ఆకాశమును బోలు

ఆయంతరంగము... .. ఎవరు

౭. రాల రువ్వెడివారి

పూల పూజించెడి

మానవాతీతుడౌ

మా మహాత్మాగాంధీ... .. నెవరు

—

దేశోద్ధారకుడు

దేశోద్ధారకు డంటె చాలండీ !

తెలుగు దేశీయుల

దేహములు పులకించు, నమ్మండీ !!

౧. ఆంధ్రప్రతిక యిచ్చినాడండీ

ఆంధ్రవ్యక్తిత్వం

బాంధులకు కలిగించినాడండీ !!

ఆంధ్రయానాన్నత్యంబు తెలియని

ఆంధ్రమును పోగొట్టి, నిత్యము

ఆంధ్రజనం ల హృదయవీధిని

సాంద్రముగ వ్యాపించెనండీ !! దేశో.

౨. రాజకీయములందె కాదండీ !

అన్నిటిలోగూడా

పూజనీయుండగుట నిజమండీ !!

అడుగుపట్టిన, లలితకళలను

నడుముగట్టుక పైకి తీసియు

ఆశ లుడిగిన యాంధ్రజనముల

వశముచేసిన కుశలుడండీ !! దేశో.

3. విశ్వదాతని, యిచ్చె బిరుదండీ !

ఈతనికి గాంధీ

శాశ్వతపుయశ మొసగినాడండీ !!

తెలుగు దేశమునందు యీతని

కలిమి కలియని నంధ లేదని

నలుగురికి తెలియుటచె, కలియు,,

బలి యనగ సార్థకమె సుండీ !! ... దేశో.

౪. నోచిపుట్టిన పుణ్యశాలండీ !

పైసైన చేతిలో

పాచిద్రవ్యము నిలువబోదండీ !!

విత్తమార్జించుటకు పూనిన

మిత్తియే లేదనగ కూర్పును

దానమిచ్చెడి వేళలం దవ

సాన దశ యూహించు నండీ !!... దేశో.

౫. త్యాగి యగునన, తగిన దేనండీ !

నిజము కనుగొంటే

భోగిమాత్రము కాదు నమ్మండీ !!

వేళకన్నము నిద్రయును, అను

కూలపడమిని పరిగణించక

సంతతము సంప్రీతితో పర

హితముకై పాటపడునండీ !! ... దేశో.

౬. శేషునంశము కలదు నమ్మండి !

నాగేశ్వరునకు

సహస్రముఖములు, కలవు చూడండి !!

లెక్కగూర్పగ మిక్కుటంబౌ

పెక్కువ్యాపారముల జిక్కియు

సొక్కి యేమరుపాటు చెందమి

యక్కజంబుగ దోచునండి !!...దేశౌ.

౭. ఆలుబిడ్డలకొరకు కాదండి !

పూటభత్యమునకు

సోలెడై తే వెల్లి కొల్లండి !!

పొట్టజరుగక కాదు, కనుపడు

నట్టి మనలోపముల దీర్చుచు

దేశహితముకు తనువు నిచ్చెడి

యాశ కీ కామాట మండి !!...దేశౌ.

౮. ఈదశయె స్థిరపడును చూడండి !

నాగేశ్వరాశ్రుకు

ఈశ్వరుడె జయమిచ్చు నమ్మండి !!

పెట్టినందుకు పుట్టుటయెనని

గట్టిగానూ తెలిసియుండగ

ఎటుల మారునొ, భావిదశయని

తలుకుపడ పనిలేదు సుండి !!...దేశౌ.

౯. ఎస్సంబ్లి సభ్యత్వమును గనెనండీ !

మన స్వేచ్ఛకై

నిస్సంశయముగను, పాటుపడునండీ !!

కృష్ణగోదావరులవారి య

దృష్టమేమని పొగడవచ్చును,

స్వార్థరహితుని కోటునిచ్చి, కృ

తార్థతను గాంచితిరి సుండీ !! ... దేశా.

౧౦. ఎందరో కొండాడినారండీ

నిజత్యాగికి ర్తన

మందరికి విధ్యుక్తమేనండీ !!

అతిశయోక్త్యనుమాట చేర్చక

మతికి నిజముగ దోచు యీతని

గుణగణము గానమొనరించీ

గణ్యతను గాంచితిమి సుండీ !! ... దేశా.

—

మహాత్ముని సందేశము

వినుడి వినుడి, ఓజనులారా !

విని

ధన్యతనొందుడి, జనులారా !!

పతితపావనుడు - పురుషోత్తముడగు
గాంధీమహాత్ముని - ఘనసందేశము

౧. ఖద్దరు కట్టుడి - జనులారా !

మన

కలిమిబలము లది - జనులారా !!

రాటముగొని యా-రాట ముడిగి, పో
రాటములేకను - పొంది నుభంతము...విను

౨. పంచమజాతిని - జనులారా !

మన

పక్షముగొందము - జనులారా !!

మతమనగను మన - యాత్మోన్నతికే !
మానవైకృతను - మాప నేర్పడదు...విను

3. గామోద్ధరణకు - జనులారా !

ఇక

గడగుదమండి, సు-జనులారా !!

నిప్పచ్చరముల-నిలయము లాయెను

పడినవృత్తులను - పైకి తీయుదము...విను

౪. చేతివను లుడుగ - జనులారా !

మన

ఖ్యాతి నశించెను - జనులారా !!

హస్తనిపుణతను - ధ్వస్తముచేసిన

పరులచేతలకు - బానిసలగుదుము...విను

౫. శాంతము తగు, నో - జనులారా !

అది

శ్రేయమన్నిటను - జనులారా !!

ప్రేమచేతనే - పగతుని గెలుతము

రక్తపాతములు - రాక్షసమతమగు...విను

౬. సత్యమహింసలు - జనులారా !

మన

శస్త్రాస్త్రము లో - జనులారా !!

సమయము కనుగొని - సత్యాగ్రహమున

స్వాతంత్ర్యంబును - సంపాదించుము...విను

వానదేవుడు

వందనములు, వానదేవరా !

నీరాక మా కా

నందమయ్య, సామిదేవరా !!

చల్లనయ్య నీవు లేచి
కొల్లగాను ధ్వనులు చేస్తూ
అల్లనల్ల నొచ్చినా, మా
ఒళ్లు పొంగి పోవునయ్యా !!...వంద.

౧. చెట్టుమీది చాతకంబునూ

ఓవానదేవా !

చేనులోని కాపువాడునూ

ఓరిమీతొ నిన్ను తలచి

నోరు తెరచి మిన్ను చూచి

నారటంచు, వారినోట

నీరుపోసె దొరవు నీవు...వంద.

౨. మానవులకే కాదు మోదమూ

నీరాక యితర

ప్రాణులకును గూడ ప్రాణము

బండ కంది కప్పపిల్ల

కొండమీది నెమిలిపక్కి

కీరు కీరు మంటనుండు

కుంచవిప్పి యాడుచుండు...వంద.

౩. నరుడు యెంత గడుసువాడొగా !

నీరాకకోరి

పరుగుచూపి, కొంపదూరుగా !!

అగ్నివంటి యెండలోన

యెగ్గులేక తిరుగులాడు

నెత్తిమీద చినుకు పడితె

మొత్తుకుంట, గుడిసెదూరు...వంద.

౪. మోడములతో మింటవెడలుమా !

తూనీగల, పై

యాడజేసి, ఆశగూర్చుమా !!

నెలకుమూడు వానలుండి

పొలములన్ని బాగపండి

పొట్టమాడె వేదను గని

పెట్టుటే, మాభాగ్యమయ్య...వంద.

గి. మైలుమేస్తు, కొండలుండాలి !

బీళ్లన్నికూడ

పొలపపారి, గడ్డిపట్టాలి !!

అరుచించకుండ గొడ్డు

పరుపరుసినాను మేసి

చంగనాలు తోలుతుంటే

పొంగిపొంగి పోదు మయ్య ... వంద.

ఁ. పండిత వేదాంతు లల్లెనూ

తలలొంచుక, మా

పండినపై రుండవలయునూ !!

కంకిమా నెడూగ పండి

చంకలెగుర నూర్చువేళ

వోలిపదము వినగ, మా

పాలేర్లుపాడ పబ్బ మయ్య !! ... వంద.

2. మండెడివేనంగలోననూ !

మాయండనుండి

కుండపాడియుండ జేయుమా !!

బువ్వకూ సరితూగుచల్ల

కవ్వమూ నెగగట్టకుండి,

బక్కనీళ్లు చిక్కనీవి

చిక్కనోళ్ళ కేసెదాము వంద.

౮. ప్రభువులాకు, పశువులాకునూ,

క్రిమికీటకాది

ప్రాణికొటి కెల్లగూడనూ

నీదయుంటె రైతుబిడ్డ

ఆదరమున గటకనిచ్చి

దేశమంతటికిని, అతనె

పోషకుం డటంచు తెలుపు...వంద.

౯. మేడివట్ట నేర్చినందుకూ

మాయేలితోడ!

కూడు కరవుచేసి చంపకూ

చెమటవట్ట, కోండ్రున్ని

చల్లగాలి సుఖము తెలిసి

సౌఖ్యమూగ దినము లీడ్చి

స్వేచ్ఛ యనుభవించెదాము...వంద.

మొట్ట

౧. వాంఛించి మముగన్న, వినుకొండ సీమా !

వలసపోయెడిరోజు లొచ్చినవి తల్లీ !!

వెనుకరోజులలోన - విఖ్యాతిగన్నావు,
కోటలే గట్టితివి - గుడుల నెలకొల్పితివి,
కళల పోషించితివి - కావ్యాల నల్లితివి,
పరరాష్ట్రములదాక - ఫెళ్లుమని వెలిగితివి,
కరవుకాలము వచ్చెనే!

మనకొరకు

కష్టాలు కావుండెనే!

౨. వాంఛించి.....

చినుకులే పడవాయె - జలవసతి లేదాయె,
కలుగజేసేవారు - కలికముకు లేరాయె,
దారిద్ర్యతాదేవి - తాండవించూటాయె,
గాదెలో గిద్దెడూ - గింజలే లేవాయె,
వీరీతి యుండగలమో!

లేక యివు

డేదేళ మేగవలెనో !!

3. వాంఛించి.....

అడవులన్నియునేడు - ఆపుదలలో నుంట,
ఇంటి ముంగలి గొడ్డ - కింత మేతయులేక,
పాలాకు, వేపాకు - పచ్చి రేగాకులను
మేయగా కడుపులో - మంట లెత్తుటచేత,
“అంబ-అంభా”యంచు - అలమటించుచునుండ

మేమెటుల భరియింతుమో !

పశువులకు

మేత యెట్లు లభించునో !!

౪. వాంఛించి.....

మాక్షోభకేదైన - మార్గముండగ వచ్చు
పశుఘోష మాన్పగల - పుణ్య డగుపడలేదు,
ఎండిపోయెను బావు, - లెండె చెరువులు, కుంట
లెండె వాగులు వంత, - లెండె మాగొంతుకలు,
నీళ్లు త్రాగుటకై న - నోచుకొనకుండ, యా

బ్రహ్మ నుదుట లిఖించెనో !

లేక, మా

పాపములె యిటువండెనో !!

గీ. వాంఛించి.....

పాపపరిహారకుడు - భక్తజనపోషకుడు
ఆపదోద్ధారకుడు - ఆర్తజనరక్షకుడు
విశ్వహితమునుకోరి - వినముమ్రొంగిన త్యాగి,
కొండపై మనకొరకు - కూరుచున్నాడమ్మ,

భక్తితో వరమడగవే !

తలనున్న

భాగీరథిని పంపునే !!

మేఘుడు

త్రపనాంశు వేడిమికి - దహతహం బొంది
తపియించి జనకుడు - తట్టువడుచుండ
జననమొందిన కష్ట-జన్ము డీతండు;
తలతోక యేర్పడ్డ - తరుణము మొదలు
చపలచిత్తునితోటి - జెలిమిని జేసి
జననభూమిని విడిచి - జనకుని విడిచి
భావగారిని విడిచి - భగినిని విడిచి
నవరత్నముల విడిచి - నాణెముల్ విడిచి
వేర్పడిపోయిన - వెట్టివా డితడు.

*

*

*

నీలాలకాంతులు - నలుదెసల్ జిమ్ము
తండ్రి సాన్నిధ్యంబు - తద్దయు విడిచి
తెలిమొగమ్ముల గోరి - తరలె నింగికిని,
పొరుగింట వండిన - పులుసాకె తనకు
రుచియను సామెత - రుజువుచేయుటకొ !

*

•

*

పలుకరించెడి యిష్ట - బంధువు లేక
ఆదుకొనుటకు మంచి - యం దేరు లేక

అంతరమధ్యాన - అల్లాడుచుండ
అచలము లీతని - కండగా నిలిచె,
అడవు లాయెను నలలి-తా రామములుగ.

*

*

*

ఏమిసాధింపనో - యెరుగంగరాదు
నిరశనవ్రతదీక్ష - నిత్యముగబూనె
ఆహారమంటడు - అంబువుల్ దప్ప
అంబువులై నను - అరగించుకొనక
బుడబుడమనుచును - పుడమిపై గ్రక్కి
నిస్తేజుడై పోవు - నిమిషంబులోన.

*

*

*

భూలోకమునబుట్టు - పాణిమలకెల్ల
అత్యాదరంబున - అప్పులనిచ్చు
ఇచ్చినదిపుచ్చుకొన - యిరువుగానకను
తనమిత్రవర్యుడౌ - తపనునిబంపి
అనలువడ్డినిగూడ - అట్టిట్టచేసి
పుచ్చుకొనుచుండెడి - బేహారి యితడు.

*

*

*

ఇంద్రునికొలువుకో - యీత దుద్యోగి
నీళ్ల కావడి మోయు - నిరుపేద యితడు

గడియ కోరూపాన - గనుపించునటుడు
 మాటలు బహుమోటు - మనసు చల్లనిది;
 ఆకాశపీఠిని - యట్టహాసమున
 తనతీవి గనుడని - తిరిగెడివేళ
 మెరపులసానిని - మెప్పించుకొంటు
 పిడుగు కైదువులేసి - వుడమి నెల్లెడల
 తనదెబ్బ కెక్కడ - తిరుగులే దనును.

*

*

*

ముత్యపుచిప్పలు - మూయించువాడు,
 తూనీగలాటలకు - తలయాపువాడు,
 కప్పకూతలు విని - కరగెడివాడు,
 కేకకుల్కులకు, కే-కిస లేయువాడు.

*

*

*

ఆగ్రహ మూనిన - యారయం డెవని
 గొల్లలు తనరాజు - కొలుపులుమాన
 కార్చిచ్చు భంగిని - కనలి మిన్నంటి
 చినుకులు బదులుగ - శిలలను గుప్పి
 కృష్ణునంతటివాని - కంగారు పరచి
 గోవర్ధనంబను - కొండ నెత్తించె.

*

*

*

బ్రహ్మదేవుడు నిద్ర - పోయెడి వేళ
 పరమేశ్వరుడు చిన్ని - బాలుడగు వేళ
 ఇను డంబుధుల నెల్ల - నింకించు వేళ
 పవనుండు చెలరేగి - ప్రబలుడగు వేళ
 భీకరాకారుడై - బిట్టల్కబూని
 పటిమతో నల్ దెసల్ - పరవళ్లు దొక్కి
 కాశికావిశ్వేశు - గర్భగుడి దక్క
 ఉదకమయమును జేసె - యుర్వియంతయును,
 నిఖిల చిత్రాలకును - నిలయమై వెలసి
 తలచిన మాత్రాన - తనవు పులకించు
 సృష్టి సౌందర్యంబు - సున్నగావించి
 “అడుసు దొక్కుము, లెమ్ము - లజ్జా!” యటంచు
 తెల్లమొగ మేసుకొని - తరలె నెచ్చటికొ!!

*

*

*

కాంగ్రెస్ పతాకము

జై జై భారత-జాతి పతాకము!

నిత్యజీవితై - నెగడు పతాకమా !!

౧. రంగుభేద మే-ర్పడుట తెలిసికొని

రంగులైక్యముజేయు-రాట్న పతాకమా!!జై జై.

౨. భిన్నలక్ష్యముల - ఖిన్నపడకుడని

సకలక్ష్య మే-ర్పఱచు పతాకమా !!...జై జై.

౩. కాయకష్టమును - కష్టసహిష్ణుత

తగుననిదెల్పు యా-దర్శపతాకమా !!...జై జై.

౪. సర్వప్రాణులను - సమముగజూచెడి

శాంతిసమరమున-సాగుపతాకమా !!...జై జై.

౫. సత్య మహింసా - స్వాతంత్ర్యంబుల

సారూపమగు-శాంతిపతాకమా !!...జై జై.

౬. భారతీయులకు - ప్రాణాధారమా

ఖదర్పతాకమా! - కాంగ్రెస్పతాకమా !!

జై జై భారత - జాతిపతాకము!

పిలుపు

బ్రహ్మాండ భాండాల - పాలించు నేతా !

ప్రేమ స్వరూపుడా ! - ప్రభువులకు ప్రభువా !!

ఈశ్వరా! రావోయి - ఈశ్వరా! రమ్ము
ఎచ్చోట నుంటివో - యెటుల నున్నావో !

నీపను లెరుగలేక - నిన్ను గనలేక

బానిసత్వముచేత - బాధ పడలేక

ఐశ్వర్యములు లేక - ఐక్యమే లేక

కూడు కడుపుకు కట్ట - గుడ్డయును లేక

సమకూర్పు కొనగలుగు - చదువులే లేక

అంధకారము నం - దదృశ్యమైతినిరా !

ఏ దిక్కుచూచినా - యెవరు లేరోయీ !

రావోయి రక్షింప - రావోయి తండ్రి !!

*

*

*

సర్వస్వతంత్రుడా ! - సచ్చిదానందా !

సంకల్పమున సృష్టి - సాగించు ఘనుడా !!

ఈశ్వరా! రావోయి - ఈశ్వరా! రమ్ము.

ఏ యణువులో చేరి - యెగురుచున్నావో

ఏ గుండెలో నిదుర - నేగు చున్నావో

పొట్టలో శిశువులను - పెంచుచున్నావో
 గింజలలో చెట్టులను - గుంజుచున్నావో
 పూవులకు రంగులను - పులుముచున్నావో
 చీకటీవెలుగులను - చిమ్ముచున్నావో
 నదులకూ నడకలను - నేర్పుచున్నావో
 పయము నొకచో రాశి - పోయుచున్నావో
 తిన్నగా గోళాల - త్రిప్పుచున్నావో
 పనులతోందరచేత - పలుకకున్నావో
 ఆపదలక్రింద నే - నణగిపోయితిరా!
 రావోయి రక్షింప - రావోయి తండీ!!

*

*

*

సర్వభూతములందు - సమదృష్టినిలిపి
 కాచిబోచుచునుండు - కరుణాసముద్రా!
 ఈశ్వరా! రావోయి - ఈశ్వరా! గమ్ము.
 భర్మహర్ష్యాలకడ - పటకుటీరాల
 కాంచనాంబరులకడ - కౌవీనధరుల
 కోటీశ్వరులచెంత - కటికుపేదలను
 భోగలాలసులకడ - పాదసేవకుల
 కల్పించి మమ్మిట్లు - కష్టపెట్టెదవా!
 సర్వసముడనుపేరు - సార్థకమెయైనా

దీనులనుకాపాడు - దీక్షనీకున్నా
రావోయి రక్షింప - రావోయి తండ్రి!!

*

*

మాత్సర్యములు లేక - మతములే లేక
అల్లారుముద్దుగా - ఆర్యులుండగను
మధ్యకాలపు నరులు - మంతనముజేసి
ఆనాటిస్థితిగతుల - కనువై నరీతి
చుక్కలన్ని మతాల - సృష్టించినారు.
ఆనాటి వీనాడు - అంటియుండుటచే
దేశంబు చెడిపోయి - తెంపులగుచుండా
ఏలరా యీమతము - లేమిచేయుటకు?
ఎవనుద్ధరించుటకు? - ఎవని బాగునకు?
సృష్టికంతటి కొక్క - సూర్యుండు తగును,
తల కొక్కతరణైన - దగ్ధంబుగారే!
దేశాని కొక భావ - తగియుండుగాని
మనిషి కొకబామైన - మాటాడగలరే?
పెక్కుమతములు యున్న - బాధయగునోయీ!
ఒక్కమతమే చాలు - యొద్దికతొనుండ
జీర్ణమై భ్రష్టమై - చెదిరి ఖండములై
హీనమై పోయిన - హిందుసంఘమునూ!

వునరుద్ధరించుటకు - బూనుకొనుమోయీ !
 ఈమతభూతాల - నీడ్చివేయోయీ !
 అవమానమును దీర్చి - యాదరించోయీ !
 రావోయి రక్షింప - రావోయి తండ్రి !!

*

*

*

పిలిచిపిలిచి గొంతు - పగిలిపోయినదీ
 చూచిచూచి కనులు - సొనలు కారినవీ
 గుండె గుబగుబమంచు - గుబ్బటిల్లినదీ
 కార్లు గుడ్డలరీతి - కూలిపోయినవీ
 జీవచ్ఛవంబనై - చరియించుచుంటే
 నలుగురిలో తలయెత్తి - సలుచుండగలనా ?
 పరదేశజలరీతి - బ్రతుకంగగలనా ?
 అగ్నిపరీక్షతో - నల్లాడగలనా ?
 కరుణగలగుండెయో - కఠినంపుచట్టా !
 అమృతమయమో మనసు - హాలాహలంబో !
 దరిజేర్చు హస్తంబో? - దగ్ధపటలంబో?
 కాకున్న మాపైన - కఠిన మెందులకు?
 దీనజనములపాలి - దిక్కు నే ననుచూ
 సాధులకును పారి-జాతమేననుచూ
 ఆపదలు గలవారి - కండ నే ననుచూ

నిర్భాగ్యులకు మంచి - నిధిని నే ననుచూ
గీతామృతమునంత - గిలకొట్టినావే !
కొండలెగిరేరీతి - గో పెట్టినావే !
నరుడు నమ్మెడిరీతి - నచ్చబలికితివే !
మాటదక్కించుకొని - మమ్ముకాపాడూ
భారతీయుల బాధ - పరికించుమోయూ !
దయచేసి మాకింత - దారిచూపింపా
రావోయి రక్షింప - రావోయి తండ్రి !!

ప్రార్థన

౧. స్వరణమాత్రముచేత - సంతుష్ట పడెదవని

విజ్ఞులెందరొ చెప్ప - విని సత్యమని నమ్మి,
రామ శ్రీరామ రఘు - రామ యని ధ్యానింతు
స్వామి యాలించవయ్యా!

నాజన్మ
సార్థకము చేయవయ్యా !!

౨. సందర్భమేలేని - సంతోష మిచ్చెదవు
ఉత్తరక్షణమునను - ఉలికిపాటున దిగులు,
చూలింతరుచులవలె - సాగిబోకయ్య
స్వాస్థ్యంబొనంగ వేరా!

నామతిని
స్థంభింపచేయ వేరా !!

౩. కడతేరుపని కేను - కర్తననిపించునూ,
కానిపనులకు నీవు - కారణంబనిపించు,
అన్నిపనులకు నీవే - యాధారుడను జ్ఞాన
మెన్నటికి కలిగింతువో!

నాతండ్రి
ఉన్నదే తగ్గింతువో !!

౪. జందెమేసియు నీవు - జంకు కొంకూ మాని
 శబరి కొరికిచ్చిన - శుద్ధ యెంగిలి పండ్లు
 మురిసి మురిసీ నీవు - మ్రింగితివే కాని
 మాకేల యా బుద్ధి నీ
 ఇవ్వకను
 మతభేద మేర్పఱచితో !!

౫. దాసజనులకు నీవు - దాసుండ వై యూడి
 దాసజనులను పెట్టి - దాన్యంబు చేయించు
 తగని పద్ధతి మాదు - తలకంట గట్టితివి
 మా బుద్ధులను మార్చెదో !
 లేకున్న
 మామూలుగనె యుంచెదో !!

ఈ పుస్తకము వలయువారు :

సబ్బీ వీను గురునాథరావుగారు,

వినుకొండ.

అని వ్రాసిన ఒడయగలరు.